

Pécsi Ítéltábla

Az ügy száma: Gf.IV.40.024/2019/6. szám

A felperesek:

Helység2 Község Önkormányzata (cím2.) I. rendű felperes

Helység3 Város Önkormányzata (cím3.) II. rendű felperes

A felperesek képviselője:

Jogi_képviselő1 (cím6.) aki az I. rendű felperest képviseli

Jogi_képviselő2 (cím7.) aki a II. rendű felperest képviseli

Az alperes:

Helység1 Város Önkormányzata (cím1.)

Az alperes képviselője:

Ügyvédi Iroda1 (cím8., ügyintéző: Jogi_képviselő3 ügyvéd)

Fellebbezést előterjesztő fél: alperes (9. sorszám alatt)

A per tárgya: szerződésből eredő követelés

Az elsőfokú bíróság: Zalaegerszegi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 1.G.40.074/2019/8. szám

Í t é l e t

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű felperesnek 1.418.000 (egymillió-négyszáztizennyolcezer) forint, a II. rendű felperesnek 952.500 (kilencszázötvenkettőezer-ötszáz) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

- [1] Az I. rendű felperes és alperes között 1991. október 29. napján szerződés jött létre, melyet felek 1992. május hó 6. napján kiegészítettek. A kiegészített szerződés 1. pontja szerint az I. rendű felperes képviselő-testülete hozzájárult Helység2 Község területéből 10 ha 3.554 m² területű, 4 ingatlan Helység1 Nagyközség területéhez átcsatolásához. Az alperes képviselő-testülete a területeket közigazgatási területéhez átvette. A 2. pont értelmében a közigazgatási terület átcsatolásáért alperes 10.000.000 Ft-ot fizet az a) és b) pontban részletezett feltételek szerint. A 3. és 4. pont szerint alperes képviselő-testülete a területen a Helység1 Gyógy- és Sportközpont Rt. által üzembe helyezett teljes beruházást követő 13. hónap első napjától a létesítmény területén képződő, az intézmény és az ott telephellyel rendelkező vállalkozók által fizetett és beszedett minden helyi adó 20 %-át, és ezután a 20% után járó állami

támogatást biztosítja az I. rendű felperes képviselő-testülete részére, meghatározatlan ideig azzal, hogy a részesedés átutalására félévenként, a félévet követő hó 30. napjáig kerül sor.

- [2] A II. rendű felperes és alperes között 1991. szeptember hó 13. napján jött létre szerződés, melyet a felek 1992. május hó 6. napján kiegészítettek. A kiegészített megállapodás 1. pontja szerint a II. rendű felperes képviselő-testülete hozzájárul 3 db, összesen 10 ha 2.350 m² területű ingatlanak Helység1 Nagyközség területéhez csatolásához, az alperes képviselő-testülete a területeket közigazgatási területéhez átvette. A 2. pont értelmében a közigazgatási terület átszatolásáért alperes 12.000.000 Ft-ot fizet, a 3., 4. pontok szerint pedig a területen bárki által megvalósított bármely beruházásból és működtetésből a beruházás üzembe helyezését követő hónap első napjától kezdődően az ott képződő helyi adó 15 %-át és a 15% után járó állami támogatást biztosítja a II. rendű felperes részére, a részesedés átutalására félévenként a félévet követő hónap 30. napjáig kerül sor. A 8. pont értelmében a Megállapodás határozatlan időre szól.
- [3] Az átadott területeken öcsillagos szálloda - mai nevén ... Hotel - épült. Alperes 1997. évtől 2015. évig a szerződések 3., 4. pontja szerinti fizetési kötelezettségének eleget tett. Ezt követően - 2018. április 26. napján - az I. rendű felperesnek 24.153.861 Ft-ot, a II. rendű felperesnek 18.115.404 Ft-ot utalt át.
- [4] Felperesek módosított keresetükben a közigazgatási terület átszatolása tárgyában kötött szerződések alapján az I. rendű felperes javára 56.720.757 Ft és kamatai, a II. rendű felperes javára 37.874.623 Ft és kamatai megfizetésére kérték kötelezni az alperest az A Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban 1959. évi IV. törvény) 98. § (1) bekezdése és 277. § (1) bekezdése alapján. Kereseti tényállításként arra hivatkoztak, hogy az alperes a szerződések 3., 4. pontjában foglalt kötelezettségének 2016. január hó 31. napjától nem tett eleget.
- [5] Az alperes alaki védekezése az eljárás megszüntetésére irányult három okból. Hivatkozott arra, hogy a felperesi és alperesi önkormányzatoknak nincs perbeli jogképessége, perbeli jogképességgel a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény (Mötv.) 101. §-a alapján az önkormányzatok képviselő-testületei rendelkeznek, hogy a felpereseknek nincs keresetösségi joguk, figyelemmel arra is, hogy a perbeli szerződéseket a képviselő-testületek kötötték, valamint, hogy a jogvita közjogi, közigazgatási szerződésből ered, az ügy a közigazgatási ügyben eljáró bíróság hatáskörébe tartozik, ezért a Pp. 240. § (1) bekezdés a) pontja alapján, a Pp. 176. § árá figyelemmel az eljárás megszüntetésének volna helye. Hivatkozott arra is, hogy a felperesek a közigazgatási bírósági eljárás megindítására rendelkezésre álló 30 napos perindítási határidőt elmulasztották.
- [6] Az alperes érdemi védekezésében a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint közte és a felperesek között létrejött közigazgatási, közjogi tartalmú megállapodás üdülőhelyi támogatás átadásáról szóló rendelkezése 2013. január hó 1. napjától a Mötv. 117. § (1) bekezdés a) pontjára és a 118. § (1) bekezdésére figyelemmel – a feladat alapú finanszírozás folytán – semmis, az 1959. évi IV. törvény 312. § (1) bekezdése értelmében jogi lehetetlenülés miatt nem alkalmazható. Álláspontja alátámasztásaként utalt a 2013.- 2014., 2015.- 2018. évi költségvetési törvények 2. és 3. számú mellékletében foglaltakra, az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény (Áht.) 4. § (3) bekezdésére, 60/A. § (1) bekezdés b) pontjára, (2) bekezdésére, 57/A. § (1) bekezdés b) pontjára, (2) bekezdés 2013., január hó 1. napjától 2014. december hó 31. napjáig hatályos rendelkezéseire.
- [7] Az alperes beszámítást tartalmazó iratot is előterjesztett, beszámítási kifogását arra alapította, hogy 2013.év első féléve és 2015.év első féléve között tartozatlanul megfizetett az I. rendű felperesnek 26.165.303 forintot, a II. rendű felperesnek pedig 19.623.977 forintot.

- [8] Az elsőfokú bíróság 4.G.40.022/2018/13. számú végzésével az eljárást a Pp. 240. § (1) bekezdés i) pontja alapján hivatalból megszüntette, megállapította hatásköre hiányát, és a keresetlevelet a Pp. 24. § (1) bekezdése szerint átteni rendelte a Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz hivatkozással arra, hogy a felek között létrejött közigazgatási szerződéses jogviszonnyal kapcsolatos jogvita a közigazgatási perrendtartásról 2017. évi I. törvény (Kp) 4. § (2) bekezdése szerint közigazgatási jogvita, melyet a bíróság a Kp. 5. § (1) bekezdése alapján közigazgatási perben bírál el.
- [9] A Pécsi Ítéltábla Gpkf.IV.45.164/2018/3. számú végzésével az elsőfokú bíróság végzését megváltoztatta, az eljárás megszüntetését és a keresetlevél áttételét mellőzte.
- [10] Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az I. rendű felperesnek 56.720.757 Ft-ot, a II. rendű felperesnek 37.874.623 Ft-ot, valamint és ezen összegek késedelmi kamatát.
- [11] Alaptalannak találta az alperes alaki védekezését, és 7. sorszámú végzésével az eljárás megszüntetése iránti kérelmet elutasította. Kiemelte, hogy az Alaptörvény 32. cikk (1) bekezdés 33. cikk (1) bekezdés, Mötv. 41. § (1) és (2) bekezdése, 101. §-a szerint a perbeli önkormányzatok anyagi jogi értelemben vett jogképessége fennáll, ezért a Pp. 33. §-a értelmében – szemben a képviselő-testülettel – perbeli jogképességgel rendelkeznek. Álláspontja szerint nem volt helye az eljárás megszüntetésének a Pp. 176. § (1) bekezdés g) pontja alapján sem, mert a jelen per megindítására jogszabály kifejezetten, nevesített egyetlen személyt sem jogosít fel. Kifejtette, hogy az alperes ténylegesen a keresetőségi jog hiányát állította, a felperesek és az általuk érvényesített igény közötti anyagi jogi kapcsolat (keresetőségi jog) azonban a per érdemére tartozik, ez okból az eljárás nem szüntethető meg. Kiemelte, hogy a felperesek keresetőségi joga fennáll, mivel a település közigazgatási területének átengedésével, más település területének átvételével kapcsolatos hatáskörök a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény (Ötv.) 56. §, 2. § (2) bekezdés, 9. § (1) és (2) bekezdése, az Mötv. 101. § és 102. § együttes értelmezésével a helyi önkormányzatot illetik meg, és az ebből származó igényeket is az önkormányzat, és nem annak különböző szervei – amelyek útján az önkormányzata a feladatait ellátja – érvényesítheti. A Pécsi Ítéltábla végzésében foglaltakra hivatkozással kifejtette, hogy a per tárgyát képező szerződések nem közigazgatási szerződések, azok megkötésével a peres felek gazdasági célt kívántak megvalósítani, amely a területátadásból származó haszon megosztásában, az abból való részesülésben ragadható meg, a szerződéseket az a tény sem teszi közfeladat ellátására kötött szerződéssé, hogy a szerződő felek az ellenszolgáltatást részben a helyi adók, illetve támogatások meghatározott százalékában határozták meg, ezért a jogvita elbírálása a törvényszék hatáskörébe tartozik. Utalt arra, hogy közigazgatási szerződés hiányában a közigazgatási perrendtartás alkalmazása, és így a közigazgatási per megindítására rendelkezésre álló határidő elmulasztása fel sem merülhet.
- [12] Az ügy érdemében kifejtette, hogy a felek között magánjogi (polgári jogi) szerződéses, atipikus jogviszony jött létre a felperesi települések közigazgatási területéhez tartozó területek alperes közigazgatási területéhez való átcsatolása tárgyában. Kifejtette, hogy a felek szerződése nem közigazgatási hatósági jogkörben eljáró szervek, hanem a települések közigazgatási területe felett rendelkezni jogosult helyi önkormányzatok között, és nem közfeladat, nem közszolgáltatás ellátására jött létre, hanem abból a célból, hogy a beruházó kikötésének megfelelően lehetővé váljon a turisztikai célú beruházás, szállodaépítés Helység1-i területen történő megvalósítása. A szerződéses szolgáltatás ellenértékére vonatkozó rendelkezéseket az 1959. évi IV. törvény 207. § (1) bekezdésére figyelemmel, a kihallgatott tanúk vallomása alapján úgy értelmezte, hogy a szerződő felek nem a megvalósult beruházás működtetéséből származó helyi adó 15%-a, illetve 20 %-ának, valamint az utána járó állami támogatás 15%-ának, illetve 20 %-ának átengedésében, hanem abban állapodtak

meg, hogy az alperesnek az ennek megfelelő összeget kell félévente átutalni. A szerződés tartalmának, a teljesítendő ellenértéknek az értelmezése alapján megalapozatlannak találta a teljesítés jogi lehetetlenülésére történt alperesi hivatkozást, ezért az üdülőhelyi állami támogatás célhoz rendelt felhasználásával kapcsolatban kifejtett alperesi jogi indokokat nem vizsgálta. Ugyanezen indokokkal alaptalannak találta az alperes beszámítási kifogását is.

- [13] Utalt azonban arra, hogy a turizmussal kapcsolatos feladatok az Mötv. 13. § (1) bekezdésére figyelemmel nem az önkormányzat által kötelezően ellátandó feladatok, kötelezően ellátandó feladat hiányában a feladat alapú finanszírozás, és ezért az Mötv. 117. § (1) bekezdés a) pontja, 118. §-a nem merülhet fel, a perbeli szerződések teljesítésének jogi lehetetlenülése nem következett be.
- [14] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését, az eljárás megszüntetését, másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a kereset elutasítását, harmadlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Megsértett jogszabályhelyként az alábbiakra hivatkozott: a Pp. 170. § (1) bekezdés, 240. § (1) bekezdés a) pont, Kp. 4. § (2) bekezdés, (7) bekezdés 2. pont, 5. § (1) bekezdés, 12. § (1) bekezdés, Mötv. 4. §, 5. §, 13. § (1) bekezdés, 98. § (10) bekezdés, 101. §, 102. § (4) bekezdés, 1959. évi IV. törvény 277. § (1) bekezdés, 312. § (1) bekezdés.
- [15] Kiemelte, hivatkozással a BDT2004. 1076., BH2005. 57., BDT2011. 2401. számú eseti döntésekre, hogy a felek közötti jogviszony nem sorolható az 1959. évi IV. törvény 1. § (1) bekezdése szerinti vagyoni viszonyok körébe, a település részt átadó és az azt átvevő önkormányzat konszenzusa törvényi felhatalmazás alapján kötött közjogi, közigazgatási megállapodás, az ebből eredő jogvita a Kp. 12. § (1) bekezdés alapján a közigazgatási munkaügyi bíróság hatáskörébe tartozik. Álláspontja szerint - a Kp.4. § (7) bekezdés 1. pontjára figyelemmel - közigazgatási szervek között, közfeladat ellátására kötött közigazgatási szerződés jött létre átadott- átvett közigazgatási terület önkormányzati feladatkörben történő fejlesztése, rendezése tárgyában. Álláspontja szerint a szerződések közigazgatási szerződésnek minősülnek, közfeladat ellátásáról rendelkeztek az Ötv. 1. § (2) bekezdése, 8. § (1) bekezdése, 10. § (1) bekezdése, az Mötv. 4. §-a, 13. § (1) bekezdés 1. pontja és 13. pontja alapján három vonatkozásban is. Egyrészt a közigazgatási határ megváltozása, annak a felek szerződési akarata szerinti meghatározott projekttel történő beépíthetővé tétele szükségképpen beletartozik a településrendezés fogalmába, másrészt a felek szerződési feltételként megfogalmazott célja az átadott terület fejlesztése volt a meghatározott projekt megvalósulása érdekében, harmadrészt pedig a közigazgatási terület átadásának ellentételezését a fejlesztés eredményeként létrejött projektből befolyó helyi adó és üdülőhelyi támogatás feletti rendelkezéssel, annak megosztásával rendezték. Kifejtette, hogy az Mötv. 101. §-a, 102. § (4) bekezdéséből és a 98. § (10) bekezdéséből következően a megállapodásokat a törvény is közigazgatási szerződésnek minősíti.
- [16] Továbbra is hivatkozott arra, hogy az Ötv. 56. § (1) bekezdése, Mötv. 101. § a képviselő-testületet jogosítja fel a területrészt átadására, az ebből eredő igény érvényesítésére perképesége és keresetőségi joga a képviselő-testületnek van, és arra is, hogy felperesek a Kp. 39. § (1) bekezdése szerinti perindítási határidőt elmulasztották.
- [17] Hangsúlyozta, hogy - a szerződések egyértelmű rendelkezéseivel szemben - tévesen és kiterjesztően értékelte az elsőfokú bíróság a kihallgatott tanúk vallomását, ellenszolgáltatásként nem az adó és támogatás összegének megfelelő összeget, hanem az adó és a támogatás 15, illetve 20 százalékát kellett átadnia. Kifejtette, hogy a turizmussal kapcsolatos feladatok az Mötv. 13. § (1) bekezdése értelmében kötelező önkormányzati feladatok, ezért az Mötv. 117. § (1) bekezdés a) pontja és 118. §-a szerint az alperes az

üdülőhelyi támogatást nem használhatta fel szabadon, saját céljaira, hanem kizárólag idegenforgalmi célra fordíthatta, így az üdülőhelyi támogatás átadása tekintetében az 1959. évi IV. törvény 312. § (1) bekezdése szerint a jogi lehetetlenülés bekövetkezett. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem vizsgálta érdemben az üdülőhelyi támogatás célhoz rendelt felhasználásával kapcsolatos alperesi jogi álláspontot, mivel a jogvita alapja a támogatás Áht. rendelkezésein alapuló célhoz kötöttsége.

- [18] A másodfokú eljárásban hivatkozott arra is, hogy az Mötv. 102. § (1) bekezdése és a Kp. 5. § (5) bekezdése módosítására tekintettel 2020. január hó 1. napjával a területátcsatolási szerződés a törvény szerint is közigazgatási szerződésnek minősül, így a bíróság hatásköre a jogvita elbírálására megszűnt.
- [19] Az I-II. rendű felperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérték.
- [20] A fellebbezés alaptalan.
- [21] Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, és a helyesen megállapított tényállásból helyesen vont le azt a jogkövetkeztetést, hogy az alperes a felperesekkel kötött szerződések teljesítésére köteles, és ennek megfelelően helyesen kötelezte az alperest a módosított keresetek szerint a szerződésben meghatározott ellenszolgáltatás megfizetésére, az ítélet nem sérti az alperes által megjelölt jogszabályi rendelkezéseket, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [22] Mindenben egyetért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságnak az alperes alaki védekezése körében kifejtett indokaival, a perbeli esetben az alperes által megjelölt okokból az eljárás megszüntetésének nincs helye.
- [23] A Pécsi Ítéltábla Gpkf.IV.45.164/2018/3. számú végzésével az elsőfokú bíróság hatáskör hiányára alapított végzését megváltoztatta, az eljárás megszüntetését és a keresetlevél áttételét mellőzte, az elsőfokú bíróság pedig a másodfokú bíróság határozatához a hatáskör kérdésében kötve volt, attól nem térhetett el. A másodfokú bíróság fenntartja a Gpkf. IV.45.164/2018/3. számú végzésben kifejtett álláspontját. A peres felek által megkötött szerződés nem minősül a Kp. 4.§ (2) bekezdése alapján közigazgatási szerződésnek, mivel egyrészről a szerződés megkötésének időpontjában hatályos jogszabályi rendelkezések a közigazgatási szerződés fogalmát nem ismerték, így a szerződéseket törvény vagy kormányrendelet nem minősíthette közigazgatási szerződésnek, másrészről pedig a peres felek a kereset alapjául szolgáló szerződést nem közfeladat ellátására kötötték. A perbeli szerződések célja az volt, hogy a külső beruházó által felépítendő beruházás Helységi közigazgatási területén valósuljon meg, a beruházáshoz szükséges terület biztosítása a beruházó céljait szolgálta, nem közfeladat teljesítését, nem a lakosság közszolgáltatásokkal való ellátását.
- [24] Nem érinti a bíróság hatáskörét az alperes által hivatkozott Mötv. 102. § (1) bekezdésének 2020. január hó 1. napjától hatályos, és a Kp. (helyesen 2019. december hó 20. napjától hatályos) 5. § (5) bekezdésének módosítása sem. Az Mötv. 102. § (1) bekezdése a módosítása folytán kiegészült a közigazgatási szerződésre utalással. Az érintett képviselő-testületek a területrészt átadását előkészítő bizottság javaslata alapján közigazgatási szerződésben állapodhatnak meg előzetesen az átadandó területéről, határaitól, a vagyon megosztásáról. Az idézett rendelkezés nem hatásköri szabály és a módosítást beiktató 2019. évi CXXVII. törvény eltérő rendelkezése hiányában a jogalkotásról szóló CXXX. törvény 15. § (1) bekezdése alapján a hatálybalépését követően keletkezett tényekre, jogviszonyokra, megkezdett eljárási cselekményekre kell alkalmazni. A hatálybalépést - 2020. január hó 1. napját – követően a területrészt átadása tárgyában közigazgatási szerződést kell kötni, de a módosított rendelkezés a már megkötött szerződéseket visszamenőleg nem minősíti közigazgatási szerződésnek. A perbeli esetben a keresetlevél időpontjában hatályos

rendeletek alapján kell állást foglalni a hatáskör kérdésében, a Kp. 2019. december hó 19. napjáig hatályos rendeletei – 5. § (1) bekezdés, 4. § (2) bekezdés 4. § (7) bekezdés 2. pontja – értelmezésével pedig a jogvita nem minősíthető közigazgatási jogvitának.

- [25] Egyetért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ügy érdemében kifejtett jogi indokaival is. A szerződő felek szándéka nem a helyi adóbevétel, állami támogatás meghatározott százalékának átengedésére irányult, hanem a szerződéses ellenérték egy részét kötötték viszonyítási alapként az említett bevételekhez. A szerződés értelmezése alapján megalapozatlan az alperes jogi lehetetlenülésre hivatkozása, szükségtelen ezért az Mötv. 117. § (1) bekezdés, 118. § (1) bekezdése alkalmazása körében a kötelezően ellátandó önkormányzati feladatok értelmezése, mellőzi ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének jogi indokolásából az 5.3 pontban kifejtetteket.
- [26] Helyesen mérlegelte az elsőfokú bíróság a szerződések értelmezése körében a szerződések szövegét, a szavak és a megfogalmazás általánosan elfogadott tartalmát és a meghallgatott tanúk vallomását. Az alperes a szerződések 3. és 4. pontjaiban pénzszolgáltatásra vállalt kötelezettséget. A pénztartozás pénzben fennálló, mégpedig pénz bizonyos mennyiségének fizetésére irányuló tartozás (Nagykommentár a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 292. §-ához, www.ujjogtar.hu). A pénzszolgáltatás a pénz általános egyenértéki szerepéből adódóan a legáltalánosabb és legfajlagosabb szolgáltatás, ezért kötelezettje – eltérő kikötés hiányában – nem meghatározott számú és címletű pénzérme vagy bankjegy szolgáltatására, ugyanannak a pénznek az átadására, hanem meghatározott értékű pénzmennyiség szolgáltatására köteles. Az alperes a másodfokú tárgyaláson maga is úgy nyilatkozott, hogy az állami támogatás, mint minden más bevétel a bevételi számlára érkezik, és az alperesnek a bevételi számlára érkezett összeggel megegyező összegről kell elszámolnia a célhoz kötött felhasználás körében. Az alperes saját nyilatkozata igazolja azt, hogy nem magát az állami támogatást, hanem az ennek megfelelő pénzmennyiséget kellett a felpereseknek utalnia, ez pedig jogszabályi tilalomba nem ütközik. Ettől független és a perben irreleváns kérdés, hogy az alperest a 117. §, 118. §-a értelmében a felhasználási kööttséggel kapott állami támogatás tekintetében elszámolási kötelezettség terheli.
- [27] A Pp. 83. § (1) bekezdése értelmében kötelezte az eredménytelenül fellebbező alperest a felperesek Pp. 81. § (5) bekezdése szerint költségjegyzék útján felszámított másodfokú perköltsége megfizetésére.
- [28] A peres felek illetékmentessége folytán a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján a feljegyzett fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad.

Pécs, 2020. január 15.

Dr. Kovács Ildikó s.k.
a tanács elnöke

Dr. Gyöngyösiné dr. Antók Éva s.k.
előadó bíró

Dr. Berki Csilla s.k.
bíró